DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2018/1993 A CONSILIULUI

din 11 decembrie 2018

privind mecanismul integrat al Uniunii pentru un răspuns politic la crize

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia 2014/415/UE a Consiliului din 24 iunie 2014 privind modalitățile de punere în aplicare de către Uniune a clauzei de solidaritate ([1]), în special articolul 9 alineatul (3),

întrucât:

(1) Prezenta decizie se referă la adaptarea mecanismului integrat al UE pentru un răspuns politic la situații de criză („IPCR"), aprobat de Consiliu la 25 iunie 2013 și menționat la articolul 1 alineatul (2) din Decizia 2014/415/UE. IPCR ar trebui să permită coordonarea rapidă și răspunsul rapid la nivelul politic al Uniunii în cazul crizelor care au un impact amplu sau o semnificație politică amplă, indiferent dacă originea lor se situează sau nu în interiorul sau în afara Uniunii.

(2) IPCR ar trebui să susțină modalitățile de punere în aplicare a clauzei de solidaritate. După cum se admite în Decizia 2014/415/UE, IPCR poate fi folosit înainte de invocarea clauzei de solidaritate și după eliminarea treptată a răspunsului. Prin urmare, IPCR ar trebui conceput astfel încât să fie relevant atât în contextul invocării clauzei de solidaritate, cât și în mod independent de aceasta.

(3) Mecanismul de răspuns la nivelul Uniunii ar trebui să îmbunătățească eficacitatea printr-o coordonare consolidată, pe baza instrumentelor existente și respectând competențele instituțiilor, precum și competențele și responsabilitățile statelor membre.

(4) IPCR ar trebui să îi fie încredințat Consiliului, în calitatea sa de instituție a Uniunii cu funcții de definire a politicilor și de coordonare în temeiul articolului 16 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), întrucât acest mecanism vizează coordonarea și la răspunsul la nivelul politic al Uniunii. În conformitate cu articolul 222 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Consiliul este instituția în cadrul căreia are loc coordonarea pentru punerea în aplicare a clauzei de solidaritate de către Uniune și de către statele membre în temeiul articolului 1 alineatul (2) din Decizia 2014/415/UE.

(5) Comitetul Reprezentanților Permanenți ai guvernelor statelor membre pe lângă Uniunea Europeană (Coreper), instituit prin articolul 240 din TFUE, este responsabil, în temeiul TUE și TFUE, precum și al Regulamentului de procedură al Consiliului, de pregătirea lucrărilor tuturor reuniunilor Consiliului și de asigurarea coerenței politicilor și acțiunilor Uniunii.

Responsabilitatea Coreperului pentru toate domeniile de politică ale Uniunii și combinația dintre rapiditatea acestuia și angajamentul politic la nivel înalt plasează Coreperul în centrul activității IPCR desfășurate în interiorul Consiliului. Dată fiind responsabilitatea politică generală a Președinției în timpul fiecărui mandat, procesul IPCR ar trebui condus de Președinție la nivelul Coreperului.

(6) Comitetul permanent pentru cooperarea operațională în materie de securitate internă, instituit în temeiul articolului 71 din TFUE, se asigură că la nivelul Uniunii este promovată și consolidată cooperarea operațională în materie de securitate internă. Fără a aduce atingere articolului 240, acesta promovează coordonarea acțiunii autorităților competente ale statelor membre.

(7) Comitetul politic și de securitate (COPS), instituit în temeiul articolului 38 din TUE, urmărește situația internațională în domeniile care țin de politica externă și de securitate comună (PESC) și contribuie la definirea politicilor, emițând avize adresate Consiliului, fără a aduce atingere rolului Coreperului. În cazul unei crize cu evoluții în domeniile care fac obiectul PESC, este necesară coordonarea strânsă între președintele Coreperului și președintele COPS.

([1]) JO L 192, 1.7.2014, p. 53.

(8) Comisia, în calitatea sa de instituție care promovează interesul general al Uniunii și ia inițiativele corespunzătoare în acest scop, asigurând aplicarea tratatelor precum și a măsurilor adoptate de instituții în temeiul articolului 17 din TUE, are un rol-cheie în participarea la IPCR.

(9) Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (ÎR) și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) dispun de structuri cu competență militară sau în domeniul culegerii de informații, precum și de rețeaua de delegații care pot să contribuie la răspunsul dat în cazul crizelor cu o dimensiune externă. În funcție de criză, alte structuri și agenții ale Uniunii din domeniul PESC sau al politicii de securitate și apărare comune ar trebui să ofere, după caz, contribuții în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul Uniunii.

(10) Fiecare criză poate avea caracteristici diferite, care impun o gestionare adecvată în cadrul Consiliului. IPCR este astfel conceput încât să aibă un caracter flexibil și gradual, permițând ca implicarea la nivel politic și sprijinul necesar să fie adaptate necesităților legate de criză. Flexibilitatea este obținută prin cele două moduri de activare, și anume schimbul de informații sau activarea integrală, precum și prin posibilități de implicare a actorilor relevanți. Caracterul gradual se referă la nivelul la care se ia decizia politică.

(11) Comisia și ÎR au contribuit în mod activ la conturarea și crearea IPCR în 2013. De la instituirea IPCR, Comisia și ÎR au decis în mod consecvent să sprijine IPCR și și-au menținut angajamentul de a contribui la punerea în aplicare a acestuia. Contribuția Comisiei și a ÎR la IPCR ar trebui, de asemenea, să fie inclusă în prezenta decizie, ținând seama pe deplin de competențele Comisiei și de cele ale ÎR.

(12) IPCR a fost utilizat pe scară largă pentru a sprijini schimbul de informații privind crize complexe (pagini de monitorizare privind Siria/Irakul, Yemenul, Ebola, Ucraina, Nepalul etc.), comunicarea în situații de criză (bune practici și strategii de comunicare), asistența umanitară și combaterea terorismului. A fost activat pentru prima oară în octombrie 2015, pentru criza refugiaților și a migrației. De la activarea sa, a fost esențial în monitorizarea și sprijinirea răspunsului la crize, informând Coreperul, Consiliul și Consiliul European. IPCR a fost utilizat și pentru a desfășura exerciții de reacție a Uniunii la crize majore cauzate de atacuri cibernetice, dezastre naturale sau amenințări hibride.

(13) Procedurile standard de operare ale IPCR (PSO IPCR), deja existente în cadrul IPCR actual și prezentate detaliat într-un document separat, ar trebui dezvoltate în continuare și actualizate după cum este necesar, pentru a identifica în mod clar procedurile, precum și acțiunile preconizate din partea fiecărui actor din procesul IPCR.

(14) Procedurile standard de operare pentru analiza și conștientizarea integrată a situației („ISAA") elaborate, în concordanță cu PSO IPCR, de către Comisie și SEAE în cadrul rolurilor și responsabilităților lor respective, ar trebui în special să prezinte în detaliu modul de funcționare a elaborării de ISAA și modalitățile de a integra informațiile furnizate de statele membre. În elaborarea de ISAA va fi crucial să se exploateze pe deplin sinergiile potențiale dintre părțile interesate și mijloacele, structurile și capacitățile existente la nivelul Uniunii, să se evite duplicarea structurilor existente și crearea de noi structuri permanente.

(15) A fost instituită o rețea informală a persoanelor responsabile cu comunicarea în situații de criză a IPCR (RCC), formată din experți în materie de comunicare din statele membre și din organismele relevante ale Uniunii, pentru a contribui la pregătire, în special prin schimbul de bune practici și lecțiile identificate.

(16) În conformitate cu articolul 346 alineatul (1) litera (a) din TFUE, niciun stat membru nu are obligația de a furniza informații a căror divulgare o consideră contrară intereselor sale esențiale în materie de siguranță. Orice informație clasificată este tratată în conformitate cu Decizia 2013/488/UE a Consiliului ([1]),

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta decizie instituie mecanismul integrat al UE pentru un răspuns politic la situații de criză („IPCR"). IPCR permite coordonarea rapidă și răspunsul rapid la nivelul politic al Uniunii în cazul crizelor care au un impact amplu sau o semnificație politică amplă, indiferent dacă originea lor se situează în interiorul sau în afara Uniunii.

([1]) Decizia 2013/488/UE a Consiliului din 23 septembrie 2013 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 274, 15.10.2013, p. 1).

(2) IPCR pune la dispoziția Consiliului instrumentele și flexibilitatea necesare pentru a decide cu privire la gestionarea răspunsului Uniunii, inclusiv prin consultări rapide și posibile propuneri de acțiune. Controlul politic și direcția strategică pentru toate etapele procesului IPCR se realizează sub conducerea președinției Consiliului, cu respectarea deplină a competențelor Comisiei și ale ÎR.

(3) IPCR reprezintă un set unic de mecanisme care vizează oferirea unui răspuns la nivelul politic al Uniunii la crize, într-un mod coerent, eficient și rapid. IPCR este utilizat de Consiliu pentru a efectua coordonarea la nivel politic a răspunsului la invocarea clauzei de solidaritate, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (2) din Decizia 2014/415/UE în temeiul articolului 222 alineatul (3) din TFUE.

(4) Acest mecanism nu înlocuiește și nu dublează mecanismele sau măsurile existente ale Uniunii.

Articolul 2

Arhitectura IPCR

(1) IPCR are două moduri de activare, asupra cărora decide Președinția, în funcție de gravitatea crizei și de nevoile răspunsului:

(a) modul „schimb de informații”, care servește la stabilirea unei imagini clare a situației și la pregătirea terenului pentru o posibilă activare integrală;

(b) modul „activare integrală”, care implică pregătirea măsurilor de răspuns.

(2) IPCR cuprinde elemente de sprijin, esențiale pentru a asigura un proces decizional informat în cadrul Consiliului și o coordonare politică eficace la nivelul Uniunii. Elementele de sprijin sunt următoarele:

(a) mase rotunde informale convocate de Președinție, beneficiind de sprijin și consiliere din partea Secretariatului General al Consiliului (SGC), astfel cum se menționează la articolul 7;

(b) capacitatea de sprijin pentru analiza și conștientizarea integrată a situației („ISAA”) elaborată de serviciile Comisiei și de SEAE, în cadrul rolurilor și responsabilităților lor respective, astfel cum se menționează la articolul 8;

(c) o platformă web deținută de Consiliu, dedicată acestui scop și protejată, care să faciliteze schimbul rapid de informații, astfel cum se menționează la articolul 9; și

(d) un punct central de contact 24/7 la nivelul Uniunii cu autoritățile competente ale statelor membre și cu alte părți interesate, care va fi asigurat de Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență (ERCC) al Comisiei, astfel cum se menționează la articolul 10.

(3) Pentru a consolida capacitatea decizională a Uniunii la nivel politic, elementele de sprijin menționate la alineatul (2) literele (a), (b) și (c) au următoarele caracteristici:

(a) sunt adaptate nevoilor nivelului decizional politic, sub îndrumarea Președinției, după activarea IPCR și în consultare cu serviciile Comisiei și cu SEAE;

(b) acoperă toate sectoarele-cheie afectate de criză;

(c) sunt integrate, reunind în mod coerent diferitele dimensiuni ale unei crize;

(d) au nivelul de detaliere adecvat; și

(e) sunt furnizate în timp util, asigurând suficient timp înaintea discuțiilor oficiale.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei decizii:

(a) „criză” înseamnă o situație cu un impact atât de amplu sau o semnificație politică atât de amplă, încât necesită o coordonare rapidă a politicilor și un răspuns rapid la nivelul politic al Uniunii;

(b) „răspuns” înseamnă orice acțiune întreprinsă în cazul unei crize, menită să remedieze consecințele negative ale acesteia.

Articolul 4

Activarea

(1) În eventualitatea unei crize, decizia de a activa IPCR este luată de Președinție. Orice stat membru poate invita Președinția să demareze acest proces.

(2) În cazul în care s-a invocat clauza de solidaritate, Președinția activează imediat IPCR în mod integral, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Decizia 2014/415/UE, dacă acesta nu este deja utilizat.

(3) În cazul în care clauza de solidaritate nu a fost invocată, înainte de a decide activarea acesteia, Președinția se consultă cu statele membre afectate, după caz, precum și cu Comisia și cu ÎR.

(4) Președinția este consiliată și sprijinită de SGC. De asemenea, Președinția poate solicita expertiză din partea serviciilor Comisiei și a SEAE, în cadrul rolurilor și responsabilităților lor respective, precum și a agențiilor relevante ale Uniunii, a statelor membre și a părților interesate sau a organizațiilor relevante.

(5) Decizia de a activa IPCR în modul „schimb de informații" poate fi luată, de asemenea, de comun acord de SGC, de serviciile Comisiei și de SEAE, în consultare cu Președinția.

(6) În funcție de evoluția crizei și de nevoile politice, Președinția poate decide în orice moment să asigure escaladarea sau dezescaladarea operațiunii, de la un mod de activare la altul. Atât timp cât invocarea clauzei de solidaritate rămâne activă, IPCR este menținut în mod integral.

(7) Președinția notifică Secretarului General al Consiliului decizia de a activa IPCR. SGC informează fără întârziere Comisia și ÎR, precum și Cabinetul președintelui Consiliului European.

Articolul 5

Dezactivarea

Decizia de a dezactiva IPCR va fi luată de Președinție, după consultarea statelor membre afectate, după caz, precum și a Comisiei și a ÎR. IPCR nu se dezactivează atât timp cât rămâne activă invocarea clauzei de solidaritate.

Articolul 6

Nivelul Coreper

(1) Pentru a asigura coerența politicilor și acțiunilor Uniunii, Coreperul este nivelul prestabilit la care se realizează supravegherea punerii în aplicare a IPCR. Președinția informează fără întârziere Coreperul cu privire la principalele aspecte ale crizei și cu privire la procedura preconizată.

(2) Președinția decide, având în vedere caracteristicile crizei și necesitățile politice conexe ale răspunsului, cu privire la sesizarea grupurilor de pregătire corespunzătoare ale Consiliului în vederea dezbaterii chestiunilor în cauză, în conformitate cu Regulamentul de procedură al Consiliului. După caz, Președinția semestrială se coordonează cu reprezentanții ÎR care prezidează grupurile de pregătire relevante ale Consiliului, precum și cu președintele Comitetului militar, dacă acest lucru este adecvat, care sunt responsabili de convocarea reuniunilor respectivelor grupuri.

Articolul 7

Mese rotunde

(1) Mesele rotunde au drept obiectiv identificarea și analizarea situației de criză, astfel încât procesul decizional politic să beneficieze de informații adecvate.

(2) Mesele rotunde se convoacă la inițiativa Președinției, cu sprijin și consiliere din partea SGC.

(3) Președinția decide cu privire la participarea la mesele rotunde. Serviciile Comisiei și SEAE sunt invitate să participe și să furnizeze contribuții în domeniile lor de competență respective. Cabinetul președintelui Consiliului European este invitat, de asemenea, să participe. Statele membre afectate și alte părți interesate relevante și experți în anumite domenii, inclusiv reprezentanți ai unor țări terțe și ai unor organizații internaționale, și coordonatorul Uniunii pentru lupta împotriva terorismului sunt invitați să participe, după caz.

(4) În modul „schimb de informații”, în cazul în care Președinția convoacă o masă rotundă, aceasta servește în principal la monitorizarea situației, evaluarea cerințelor de informare și aprecierea necesității unei activări integrale. În cazul activării integrale, participanții la masa rotundă, sub conducerea Președinției, pregătesc, elaborează și actualizează proiecte de propuneri de acțiune, dacă sunt necesare, pentru a fi prezentate Consiliului în vederea dezbaterii și deciziei, după caz.

Articolul 8

Analiza și conștientizarea integrată a situației

(1) O capacitate de sprijin pentru ISAA elaborează rapoarte pentru a contribui la informarea dezbaterii de la mesele rotunde, în cadrul reuniunilor Consiliului și ale grupurilor sale de pregătire, precum și ale Consiliului European.

(2) Rapoartele ISAA se adaptează la necesitățile nivelului politic al Uniunii, astfel cum este definit de Președinția Consiliului. În acest scop, Președinția emite orientări politice și strategice după consultarea serviciilor Comisiei și a SEAE și le actualizează în funcție de necesități.

(3) Capacitatea de sprijin pentru ISAA permite:

(a) colectarea și schimbul de informații privind situația actuală, analizele efectuate de Uniune și de statele membre, deciziile și măsurile luate sau care vor fi luate de părțile interesate relevante, necesitatea de coordonare politică la nivelul Uniunii exprimată de părțile interesate relevante;

(b) prelucrarea informațiilor menționate la litera (a) și efectuarea unei analize globale integrate a situației; și

(c) efectuarea unor analize integrate, inclusiv cu privire la posibila evoluție și eventualele consecințe ale situației.

În acest scop, statele membre și agențiile și organele Uniunii fac eforturi pentru a sprijini această activitate și pentru a furniza informații relevante în timp util.

(4) ISAA constituie un instrument pentru schimbul de informații, care oferă informații statelor membre și care sprijină Comisia și ÎR în activitățile lor.

(5) ISAA se elaborează de serviciile Comisiei și de SEAE în cadrul rolurilor și responsabilităților lor respective și cu mijloacele și capacitățile lor existente. ISAA se bazează de asemenea pe informațiile și analizele relevante furnizate de statele membre (de exemplu, din partea centrelor naționale relevante de gestionare a crizelor), în special prin intermediul platformei web, și de agențiile Uniunii.

(6) La activarea IPCR și până la dezactivarea acestuia, acest sprijin este disponibil în mod permanent. Sprijinul se oferă Președinției și Consiliului la timp, pe tot parcursul situației de criză, pentru a se permite o gestionare proactivă a crizei. În funcție de evoluția crizei, Președinția poate decide să solicite intensificarea sau diminuarea sprijinului acordat pentru ISAA. Sursele sectoriale ale Uniunii continuă să asigure o monitorizare regulată.

(7) În funcție de natura crizei, țări terțe și parteneri internaționali, precum țările asociate spațiului Schengen, pot fi autorizate de Coreper să aibă acces la rapoartele ISAA pentru o anumită criză.

Articolul 9

Platforma web

(1) O platformă web dedicată acestui scop, dezvoltată și administrată de SGC, servește drept instrument-cheie pentru IPCR, ca interfață electronică pentru părțile interesate relevante.

(2) Doar persoanele desemnate de părțile interesate relevante, și anume SGC (pentru Consiliu și Consiliul European), statele membre, Comisia, SEAE (pentru ÎR) și agențiile relevante ale Uniunii au acces la această platformă.

(3) Pentru a încuraja schimburile de informații prin intermediul platformei web, în special cele de natură sensibilă, informațiile nu se divulgă părților care nu se numără printre părțile interesate relevante prevăzute la alineatul (2), cu excepția autorizărilor exprese din partea Coreper. SGC, în colaborare cu Președinția, se implică în furnizarea de răspunsuri la cererile de informații primite de la aceste părți.

(4) Pentru a se evita duplicarea, platforma web nu înlocuiește niciunul dintre instrumentele web sectoriale ale Uniunii și nici nu este înlocuită de vreunul dintre acestea. Schimbul de informații clasificate la un nivel superior față de RESTREINT UE/EU RESTRICTED se efectuează prin intermediul canalelor acreditate relevante.

(5) Platforma web este disponibilă și fără activarea IPCR, în special pentru informații generale relevante, exerciții, lecții învățate și formare, precum și pentru punctele de contact IPCR. Pentru fiecare activare IPCR se generează o pagină de criză.

(6) În cazul unei crize fără activarea IPCR, SGC – de comun acord cu Președinția – poate crea o „pagină de monitorizare", la cererea eventuală a unui stat membru interesat, a serviciilor Comisiei sau a SEAE. Această pagină facilitează schimbul de informații și ar servi drept registru pentru rapoarte ușor accesibile și informații situaționale. Crearea unei pagini de monitorizare nu presupune elaborarea de rapoarte ISAA.

(7) Platforma web IPCR conține și forumuri speciale orientate tematic sau centre („hubs") de utilizat în special în afara perioadelor de criză pentru colaborări în rețea, schimburi de informații și colaborare în general, pentru a contribui la pregătirea pentru gestionarea crizelor.

(8) SGC consultă Președinția și delegațiile Consiliului atunci când planifică modificări structurale ale platformei.

Articolul 10

Punctul central de contact 24/7

La activarea IPCR, punctul central de contact 24/7 este operațional, fără a aduce atingere distribuției responsabilităților din cadrul serviciilor Comisiei și al SEAE și nici rețelelor de informare existente.

Articolul 11

Proceduri standard de operare

(1) Președinția, cu sprijinul SGC, dezvoltă suplimentar și actualizează, în funcție de necesități, procedurile standard de operare ale IPCR (PSO IPCR) existente, pentru a identifica în mod clar procedurile, precum și acțiunile pe care ar trebui să le efectueze fiecare actor în procesul IPCR. Statele membre, serviciile Comisiei și SEAE sunt invitate să contribuie. Fiecare versiune nouă a PSO IPCR se transmite Coreperului spre aprobare.

(2) Comisia și SEAE, în cadrul rolurilor și responsabilităților lor respective, elaborează procedurile standard de operare ale ISAA, în concordanță cu PSO IPCR, care descriu în detaliu funcționarea elaborării de ISAA și modalitățile de integrare a informațiilor furnizate de statele membre.

Articolul 12

Pregătirea

(1) Pentru a consolida în continuare capacitatea de a răspunde rapid la crize la nivelul politic al Uniunii, sunt elaborate măsuri de pregătire și un cadru pentru o strategie de comunicare. Aceste măsuri vor ține cont de domeniile de interes cele mai relevante pentru o potențială activare a IPCR și se bazează pe o politică în materie de pregătire a IPCR și pe un program asociat care vor urmări să îmbunătățească toate componentele capacității IPCR.

(2) Politica în materie de pregătire se transmite Consiliului spre aprobare. Programul privind pregătirea se prezintă Coreperului.

(3) Pentru a consolida cunoștințele și gradul de pregătire ale tuturor părților implicate relevante, se organizează acțiuni de formare adaptată privind procedurile și instrumentele utilizate într-o situație de criză care necesită coordonare la nivelul politic al Uniunii.

(4) Politica în materie de pregătire a IPCR prevede exerciții transsectoriale și definește proceduri și modalități pentru planificarea exercițiilor care implică IPCR. Exercițiile IPCR se organizează de Președinție cu sprijinul SGC și implică state membre pe bază voluntară. Comisia și ÎR se asociază îndeaproape acestei activități și sunt invitați să contribuie, după caz. Orice exercițiu implicând IPCR respectă politica în materie de pregătire a IPCR.

(5) Politica în materie de pregătire a IPCR contribuie de asemenea la îmbunătățirea comunicării cu publicul și a coerenței mesajului în perioadele de criză. Rețeaua informală a persoanelor responsabile cu comunicarea în situații de criză („RCC") poate sprijini această activitate.

(6) Va fi identificată experiența dobândită atât din exerciții, cât și din activările în cazuri reale ale IPCR. Va fi pus în aplicare un proces structurat al lecțiilor învățate.

Articolul 13

Consiliul European

În funcție de natura crizei, ar putea fi necesare consultări sau decizii rapide la nivelul Consiliului European. În acest scop, Cabinetul președintelui Consiliului European este de asemenea invitat să participe pe deplin în cadrul IPCR din momentul activării IPCR și pentru activități de pregătire.

Articolul 14

Informare și comunicare

(1) Președinția informează fără întârziere Parlamentul European cu privire la activarea IPCR.

(2) O strategie de comunicare coerentă, inclusiv prin intermediul unor mesaje comune, face parte din măsurile de răspuns preconizate în cazul activării IPCR.

Articolul 15

Reexaminare

(1) Mecanismul prevăzut în prezenta decizie se reexaminează în conformitate cu nevoile identificate și, în orice caz, în termen de 12 luni de la dezactivarea lui, pentru a garanta identificarea și abordarea experienței dobândite relevante. Reexaminarea respectivă se efectuează în cadrul Consiliului pe baza contribuției furnizate de statele membre, de Comisie și de ÎR.

(2) După caz, prezenta decizie poate fi reexaminată, în special pentru a aborda necesitățile identificate de Consiliu în contextul reexaminării, în temeiul articolului 9 alineatul (3) din Decizia 2014/415/UE.

Articolul 16

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 11 decembrie 2018.

Pentru Consiliu
Președintele
G. BLÜMEL